

БЪЛГАРСКО

О О О ДѢТСКО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ О О О

Ив. П. Иончевъ

РОДИНА

Широкъ е Божи свѣтъ — земята неизбродна...
Въ безгрижна младина кждѣ ли азъ не бѣхъ?
Далечъ, далечъ отъ тебъ, земя свещена, родна,
Кждѣ не скитахъ азъ?.. Но никждѣ подобна
На тебе не видѣхъ. . .

На миналото днитѣ редятъ се день слѣдъ день...
Азъ спомнямъ си кога дѣте незлобно бѣхъ,
Какъ съ врѣстници другари по твоя Лагъ зеленъ,
Разстлалъ се край водитѣ на Искъра студень,
По цѣли дни играхъ

И привечерь, когато надъ дѣвствения Лагъ
Допѣва чучулига, унесена въвъ блѣнъ,
И вили се загонятъ по стихналия брѣгъ, —
Азъ спомнямъ си, какъ мама на бащиния прагъ
Очакваше тя менъ.

И ясно въ паметъта ми, запазени до днесъ,
Очитѣ прѣмалѣли на татка виждамъ азъ,
Кога, съ игла въ ржката, подъ сѣнчестия брѣстъ,
До кщщната ограда изкарваше съ честь
И съ мжка хлѣбъ за насъ . .

Отъ дѣтството безгрижно, дори до днешень день
Какви ли не картини плѣняватъ моя взоръ?
На Рила замечтана ей върха замъгленъ,
Подъ него езерата, по хубави отъ блѣнъ,
Задъ тѣхъ гори отъ боръ. . .

Широкъ е божи свѣтъ — земята неизбродна...
Въ безгрижна младина кждѣ ли азъ не бѣхъ?
Далечъ, далечъ отъ тебъ, земя свещена, родна,
Кждѣ не скитахъ азъ?... Но никждѣ подобна
На тебе не видѣхъ! . . .